

Tretia pôstna nedeľa

Okolo nás je mnoho nešťastných ľudí. Niekedy sa im snažíme pomôcť, inokedy kapitulujeme, alebo povieme, že nechceme toho človeka riešiť. Nie len druhí sú nešťastní. O rôznych typov nešťastí môže hovoriť každý z nás. Ak počúvame ľudí a pozeráme sa na ich problémy z určitého nadhľadu, tak objavíme dva zdroje nešťastí. **Prvý dôvod** nešťastia spočíva v tom, že **mnohí nerobia to, čo majú robiť**. Keď sledujeme svet okolo nás, či už cez médiá alebo priamo, vidíme všetky druhy tragédií od rozpadov rodín až po terorizmus a sexuálne zvrátenosti. Všetci, ktorí to spôsobujú a robia druhých nešťastnými sú sami nešťastní lebo nerobia to, čo majú robiť: politici, obchodníci so zbraňami a ľuďmi, ekonómovia, majitelia médií a ich prisluhovači, manželia a manželky, majitelia bankových domov a iní. Nekonajú čestne a spravodlivo. **Druhým dôvodom** nešťastia je, že mnohí majú **falošné očakávania**. Kladú na seba, Boha a na svet také požiadavky, ktoré sú nereálne.

Ježišovo podobenstvo o neúrodnom figovníku ma v sebe skryté obidva dôvody nešťastia. Figovník nerobil to, čo mal robiť: **neprodukoval ovocie**. Preto ho chcel dať majiteľ vyťať. Zároveň majiteľ mal **nereálne očakávania**. Myslel si, že stačí figovník zasadiť a už hneď prinesie úrodu. Ešte dobre, že mal pri sebe rozumného vinohradníka, ktorý ho poprosil, aby mu dal ešte šancu. Prisľúbil, že sa bude oň starať, ale negarantoval, že o rok určite zarodí.

V pôstnej dobe sa pýtajme: ako kresťan, ako nasledovník Ježiša Krista, **robím to, čo mám robiť**? Alebo ešte konkrétnejšie: ako matka alebo manželka, ako manžel alebo otec, ako študent, zamestnávateľ alebo zamestnanec, ako kňaz alebo laik. Robím čo mám robiť? **Nemáme falošné očakávania**? Od Boha, od najbližších, od sveta? Pôstna chvíľa je časom na odpovede vážnych otázok. Ježiš nám dáva nie len poznanie samých seba, ale aj príležitosť zmeniť svoje postoje. Majú nám k tomu pomôcť všetky duchovné a sviatosťné aktivity. Od úprimnosti ich prijímania a prežívania, závisí ich účinok. Ježiš je dobrý vinohradník, ktorý sa stará o nás a dáva nám šancu zlepšiť život.

Majú nám k tomu pomôcť aj **externé udalosti**. Ježiš spomína dve tragické udalosti, ktoré sú symbolom všetkých tragédií. Stali sme sa konzumentami tragédií. Média nám denne ukazujú, čo všetko sa odohráva vo svete. Zvykli sme si na to. Málo čo nás už dojde. Akurát si niekedy povieme, že chvalabohu, že nás to nepostihlo. Po niektorých nešťastiach sú miestni ľudia, alebo politici odhodlaní, zabrániť ďalším nešťastiam. Ježiš nás učí, že nešťastia majú aj hlbší zmysel. Sú národnými alebo celosvetovými **kázňami**. Vyzývajú ľudí nie len k solidarite, ale predovšetkým k **pokániu**. Vo svete sme neraz svedkami solidarity. Už menej svedkami duchovnej obnovy.